

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ing. Viery Horčicové a soudců JUDr. Jaromíra Klepše a JUDr. Vladimíra Gabriela Navrátila ve věci

žalobkyně: JONAS TOUR s.r.o., IČO: 25302752
se sídlem Ostružná 82, 788 25 Ostružná,
zastoupená Mgr. Vojtěchem Peštukou, advokátem
se sídlem Rumunská 1798/1, 120 00 Praha 2

proti

žalovanému: Ministerstvo financí České republiky
Letenská 525/15
118 10 Praha 1

Za účasti: Regionální rada soudržnosti Střední Morava
Jeremenkova 1211/40b
779 00 Olomouc

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 5. 2020, č. j. MF-21201/2020/1203 – 36

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se náhrada nákladů řízení nepřiznává.
- IV. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění

- I. Předmět žaloby

Shodu s prvopisem potvrzuje M. D.

1. Žalovaný rozhodnutím ze dne 15. 5. 2020, č. j. MF-21201/2019/1203-36 v přezkumném řízení podle § 94 a násl. zákona č. 500/2004 Sb. správní řád (dále jen „*správní řád*“) rozhodl o přezkoumání výroku I. rozhodnutí ministerstva financí ze dne 5. 11. 2019, č. j. MF-21201/2019-1203-17, ve znění opravného rozhodnutí ze dne 8. 11. 2019, č. j. MF-21201/2019/1203-18 tak, že ve výroku I. přezkoumávaného rozhodnutí se mění žalobci původně přiznaná částka 534.687,99 Kč na částku 310.032,58 Kč, a podle § 165 odst. 7 správního řádu ve spojení s § 99 odst. 3. správního řádu se tomuto rozhodnutí přiznávají zpětné účinky ke dni 7. 11. 2019 (dále jen „*napadené rozhodnutí*“).

II. Napadené rozhodnutí

2. Žalovaný v odůvodnění shrnul, že osoba zúčastněná na řízení v podnětu k přezkoumání výroku I rozhodnutí ze dne 8. 11. 2019 uvedla, že ve sporném řízení navrhovala jen zamítnutí návrhu na zahájení sporného řízení a z toho důvodu se nezabývala detailně výši sporné částky. Po doručení rozhodnutí ze dne 8. 11. 2019 však zjistila, že navrhovatelkou vyčíslená a požadovaná částka 534.687,99 Kč (skládající se z částky 380 837,36 Kč a částky 153 850,63 Kč) neodpovídá výši neproplacené části dotace (finanční korekci). Částka 380 837,36 Kč odpovídá 5 % z částky 7 616 747,21 Kč, která představuje celkové způsobilé výdaje 1. části veřejné zakázky a částka 153 850,63 Kč odpovídá 5 % z částky 3 077 012,66 Kč, která představuje celkové způsobilé výdaje 2. části veřejné zakázky. Osoba zúčastněná na řízení namítla, že žalobkyni byla za pochybení při zadávání 1. části veřejné zakázky krácena dotace ve výši 219 537,64 Kč a za pochybení při zadávání 2. části veřejné zakázky krácena dotace ve výši 90 494,94 Kč, což činí celkem 310 032,58 Kč. Osoba zúčastněná na řízení sice akceptovala závěr žalovaného správního orgánu, že v daném případě nebyly dány důvody pro krácení dotace, nicméně má za to, že nelze navrhovatelce zaplatit více, než o kolik jí byla dotace krácena z důvodu pochybení při zadávání 1. a 2. části veřejné zakázky. Proto osoba zúčastněná na řízení navrhla, aby žalovaný správní orgán změnil výrok I rozhodnutí ze dne 8. 11. 2019 tak, že je povinna zaplatit navrhovatelce částku 310 032,58 Kč, představující neproplacenou část dotace, a úrok z prodlení v zákonné výši ode dne 20. 8. 2019 do zaplacení, a to do 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.
3. Žalovaný konstatoval, že podle čl. 2 odst. 1 Smlouvy o dotaci byla žalobkyni přislíbena dotace ve výši 58,82 % celkových způsobilých výdajů projektu. Navrhovatelka podpisem smlouvy stvrdila, že je srozuměna s podmínkami poskytnutí dotace a že s nimi souhlasí. K protokolu o kontrole žalovaný uvedl, že v něm postrádá uvedení
 - výše výdajů spojených s realizací 1. části veřejné zakázky, a z toho a) výše způsobilých výdajů, b) částky představující 5% korekci a c) částky představující 58,82% podíl dotace na korekci,
 - výše výdajů spojených s realizací 2. části veřejné zakázky, a z toho a) výše způsobilých výdajů, b) částky představující 5% korekci a c) částky představující 58,82% podíl dotace na korekci,
 - části veřejné zakázky, u níž byly zjištěny nezpůsobilé výdaje ve výši 152 019,50 Kč.
4. Žalovaný dále uvedl, že ani v oznámení o korekci nejsou vyčísleny způsobilé výdaje spojené s příslušnou částí veřejné zakázky a z nich částka představující 5% korekci a z ní částka představující 58,82 % podíl dotace na korekci (částka, o kterou bude dotace krácena). Z oznámení o korekci je zřejmé, že

- hodnota 1. části veřejné zakázky (výše výdajů spojených s realizací 1. části veřejné zakázky) byla 7 616 747,21 Kč,
 - hodnota 2. části veřejné zakázky (výše výdajů spojených s realizací 2. části veřejné zakázky) byla 3 077 012,66 Kč.
5. Naopak z podnětu k přezkoumání výroku I rozhodnutí ze dne 8. 11. 2019 vyplývají nezpůsobilé výdaje ve výši 152 019,50 Kč uvedené u 1. části veřejné zakázky a je z ní zřejmé, že o tuto částku byly kráceny výdaje spojené s realizací 1. části veřejné zakázky. Tato částka není předmětem sporného řízení.
 6. Žalovaný následně sám přepočítal podíl dotace na provedené korekci a shledal, že výše korekce za pochybení při zadávání 1. části veřejné zakázky a za pochybení při zadávání 2. části veřejné zakázky představuje celkem částku 310.032,58 Kč, jak uvedla osoba zúčastněná na řízení.
 7. K tomu, jak žalobkyně vyčíslila svůj nárok, žalovaný uvedl, že žalobkyně - navrhovatelka a) nesprávně v případě 1. části veřejné zakázky nezohlednila nezpůsobilé výdaje ve výši 152 019,50 Kč ani 58,82 % podíl dotace, b) v případě 2. části veřejné zakázky nezohlednila 58,82% podíl dotace. Proplacení vyšší částky, než o kterou byla navrhovatelce krácena dotace, by bylo plněním bez právního důvodu, resp. bezdůvodné obohacení ve smyslu § 2991 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník (dříve neoprávněný majetkový prospěch), a to ve výši rozdílu mezi vyplacenou částkou a částkou, na kterou vznikl navrhovatelce podle Smlouvy o dotaci nárok. Takovou nezákonnost nelze odstranit jinak než v přezkumném řízení. K tomu správní orgán dodává, že podmínky smlouvy nelze v žádném případě zpochybňovat zásadou vigilanti bus iura scripta sunt (zákony jsou psány pro bdělé, resp. práva patří bdělým), a že odpůrkyně nemůže navrhovatelce vyplatit víc, než navrhovatelce podle Smlouvy o dotaci náleží.
 8. Žalovaný dále uvedl, že jestliže výrokem I rozhodnutí ze dne 5. 11. 2019 byl žalobkyni přiznán nárok vyšší, než jí náleží podle smlouvy o dotaci, je tento výrok nezákonný. Důvodem toho, že částka uvedená ve výroku I rozhodnutí ze dne 5. 11. 2019 neodpovídá skutečnosti a smlouvě o dotaci, byla tedy pochybení žalobkyně i osobě zúčastněné na řízení, která nebyla zřejmá z předložených důkazů. K nesouhlasu žalobkyně s argumentací osoby zúčastněné na řízení k výpočtu předmětné částky krácení dotace žalovaný odkázal na svůj postup provedený při výpočtu částky dotace s tím, že osobou zúčastněnou na řízení vyčíslená částka 310 032,58 Kč odpovídá čl. 2 odst. 1 smlouvy o dotaci, zatímco žalobkyní vyčíslená částka této smlouvě neodpovídá. Žalovaný shrnul, že finanční oprava (korekce) se provádí tak, že podle pokynů ke stanovení finančních oprav se stanoví procentní sazba, tímto procentem ze způsobilých výdajů spojených s veřejnou zakázkou se stanoví výše finanční opravy, z té se vypočte procentní podíl dotace a výsledná částka představuje částku, o kterou má být dotace krácena. K námitce žalobkyně, že všechny dokumenty hovoří toliko o způsobilých výdajích, žalovaný uvedl, že většina dotací se počítá jako určité procento z celkových způsobilých výdajů (v tomto případě viz čl. 2 odst. 1 Smlouvy o dotaci), což je třeba zohlednit.

III. Žaloba a další vyjádření

Žaloba

9. Žalobkyně jako první žalobní bod namítla, že důvodem pro zahájení přezkumného řízení může být pouze nezákonnost rozhodnutí, nikoli jeho nesprávnost. Při tom je zřejmé, že

Shodu s prvopisem potvrzuje M. D.

důvody pro zahájení přezkumného řízení, které uvádí osoba zúčastněná na řízení ve svém podnětu, jsou toliko nanejvýše případnou nesprávností daného rozhodnutí, nikoliv jeho nezákonností.

10. Podle žalobkyně osoba zúčastněná na řízení v podnětu nezpochybnila zákonnost rozhodování žalovaného, ale toliko částku, která byla předmětem řízení. Zjištění částky, která je předmětem řízení, je podle žalobkyně otázkou dokazování účastníků řízení a hodnocení důkazů a skutkových tvrzení. V řízení samotném však osoba zúčastněná na řízení částku nerozporovala a žalovaný v řízení postupoval v tomto ohledu zákonně. Nárok jako takový, tj. nárok na proplacení krácené dotace, byl zcela zákonný, a i rozhodování žalovaného o něm bylo zákonné. Při vyčíslení částky, kterou měla osoba zúčastněná na řízení dle žalovaného uhradit žalobkyni, mohlo jít (potenciálně) jen o nesprávnost, nikoliv nezákonnost.
11. Žalobkyně je názoru, že při řízení, jehož smyslem je nalézt právo mezi jeho účastníky zákonnost nemůže spočívat v korekci vlastních závěrů veřejného orgánu, pakliže okruh řízení vymezený účastníky tento orgán projedná v souladu se všemi procesními pravidly. Jednalo by se totiž o nezákonný zásah do zásady dispoziční, která sporné řízení dle správního řádu ovládá. Navrhovatel je ve sporném řízení plně odpovědný za rozsah i obsah svého návrhu, a tato odpovědnost se pak přímo promítá do jeho procesního postavení, např. do jeho povinnosti hradit soudní poplatek odvozený z požadované částky. Žalobkyně namítla, že pokud by v předmětném řízení požadovala doplacení dotace ve výši pouze 1,- Kč, zřejmě by bylo těžko představitelné, že by po vydání rozhodnutí ve věci samé požadovala přezkum rozhodnutí, které jí tuto částku přizná, a dožadovala se přiznání vyšší „správné“ částky. Už z toho důvodu, že by tím výrazně ušetřila na správním poplatku. V opačném gardu pak kdyby žalobkyně považovala absurdně vysokou částku například 100 milionů Kč, zaplatila za tento svůj návrh soudní poplatek, a veřejný orgán by jí nárok přiznal, těžko by mohla následně spravedlivě chtít snížit tuto částku v přezkumném řízení, i s přihlédnutím k zaplacenému správnímu poplatku. Napadené rozhodnutí podle žalobkyně zcela popírá podstatu sporného řízení, a jeho nedůslednost je viditelná právě na skutečnosti, že při korekci přiznané sumy zcela ignoruje žalobkyní zaplacený správní poplatek, čímž logiku svého vlastního rozhodnutí popírá.
12. S odkazem na závěr č. 82 ze zasedání poradního sboru ministra vnitra ke správnímu řádu ze dne 22. 6. 2009 je žalobkyně názoru, že po uplynutí platnosti veřejnoprávní smlouvy tak není možné zpětně zpochybnit její platnost, a tudíž není možné zasahovat do stále existujících práv z této smlouvy - například na následné zaplacení plnění z již skončeného smluvního období.
13. Žalobkyně v souhrnu poukázala na to, že právní názor žalovaného v napadeném rozhodnutí může být správný, nic to však nemění na skutečnosti, že rozhodnutí o přiznání částky bylo zákonné. Žalovaný pro účely přezkumného řízení směřuje (potenciálně) nezákonnost nároku žalobce na plnění uplatněného návrhem, a (potenciálně) nesprávnost rozhodnutí žalovaného o tomto nároku, respektive potenciální nezákonnost nároku žalobce promítnutou do výroku svého rozhodnutí zaměňuje za nezákonnost vydaného rozhodnutí. To je ale v rozporu jak s povahou návrhového řízení z veřejnoprávní smlouvy, tak s povahou přezkumného řízení.
14. Žalobkyně upozornila, že nezpochybňovala podmínky Smlouvy o poskytnutí dotace zásadou, že práva patří bdělým, jak se žalovaný v napadeném rozhodnutí mylně domnívá.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. D.

Jen upozorňovala na skutečnost, že tato zásada se podle komentářové literatury a judikatury plně prosadí i v předmětném řízení, a proto že je rozsah přezkumu vydaných rozhodnutí přísně limitován koncentrační zásadou. Přezkumným řízením nelze koncentraci prolamovat, protože by šlo o zjevnou nezákonnost v rozhodování správního orgánu.

15. Jako druhý žalobní bod žalobkyně namítla, že v dané věci žalovaný přezkumné řízení zahájil na základě návrhu účastníka – osoby zúčastněné na řízení. Vyhověním návrhu ROP nicméně způsobil újmu žalobkyni. A protože žalobce výslovně žalovanému dne 3. 12. 2019 sdělil svůj nesouhlas se zahájením přezkumného řízení, měla přezkumné řízení provést a vydat v něm rozhodnutí ministryně financí, přičemž návrh na takové rozhodnutí měla ministryni financí podat rozkladová komise postupem dle § 152 odst. 3 správního řádu. Žalobkyně tak byla postupem žalovaného zkrácena na svých právech na spravedlivý proces nesprávným projednáním jeho věci, když tuto neprojednávala ministryně financí.
16. V závěru žalobkyně jako třetí žalobní bod namítla, že rozporovala i podstatu samotného podnětu k zahájení přezkumného řízení spočívající v metodice výpočtu krácení dotace. Uváděla přitom, že způsob, jakým osoba zúčastněná na řízení vypočítala údajně správnou částku korigované dotace, je v rozporu se samotnými pravidly ROP pro provádění finančních oprav, i v rozporu s rozhodnutím Komise C(2013) 9527 final ze dne 19. prosince 2013, kterým se stanoví a schvalují pokyny ke stanovení finančních oprav, jež má Komise provést u výdajů financovaných Unii v rámci sdíleného řízení v případě nedodržení pravidel pro zadávání veřejných zakázek (tzv. COCOF). Žalobkyně má za to, že podle těchto pravidel může ROP krátit pouze způsobilé výdaje (a následně krátit dotaci, překročí-li krácení způsobilých výdajů výši zjištěné dotace), a nikoliv (jak učinil ROP) ze způsobilých výdajů projektu vypočítat krácení samotné dotace. Žalovaný se ale s těmito skutečnostmi v napadeném rozhodnutí nijak věcně nevypořádal. Pouze uvedl, že většina dotací se počítá jako určité procento z celkových způsobilých výdajů, což je třeba zohlednit. Zcela tak rezignoval na přezkoumání textu samotných dokumentů, na nichž je podnět k provedení přezkumného řízení postaven, aby ověřil, zda je vůbec výpočet ROP správný a v souladu s pravidly a Smlouvou o poskytnutí dotace.

Vyjádření žalovaného

17. Žalovaný shrnul procesní vývoj věci. Uvedl, že účel přezkumného řízení je náprava nezákonných rozhodnutí, jedná se o nástroj vnitřní kontroly zákonnosti veřejné správy. Odůvodnění této žalobní námítky v souvislosti se správním poplatkem je naprosto liché. Správní poplatek za zahájení sporného řízení je vyměřen dle částky uvedené v návrhu na zahájení tohoto řízení, pokud tedy žalobce ve svém návrhu uvedl určitou částku, byl mu poplatek vyměřen z této částky. Pokud by tedy v původním sporném řízení bylo vydáno zákonné rozhodnutí (tj. žalobcův návrh by byl uznán ve výši 310 032,58 Kč), žalobce by stále byl povinen uhradit poplatek z částky uvedené v návrhu tj. 534 687,99 Kč.
18. Podle žalobce žalovaný záměrně pomíjí skutečnost, že zákonnost rozhodnutí a správnost rozhodnutí jsou nerozdílně spojeny. Předmětem sporného řízení byl spor z veřejnoprávní smlouvy o dotaci, žalobkyni byly poskytnuty veřejné prostředky, jejichž užití je poměrně striktním způsobem upraveno řadou právních předpisů, v této souvislosti zejména zákonem č. 250/200 Sb., o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů, ve znění pozdějších předpisů. Z tohoto důvodu je také zřejmé, že věcná nesprávnost přezkoumávaného rozhodnutí způsobila v tomto ohledu také nezákonnost.
19. Žalovaný uvedl, že přezkoumávané rozhodnutí bylo vydáno na základě nepravdivých údajů, které předložila žalobkyně, jí byly známy veškeré korekce způsobilých výdajů

provedené poskytovatelem, a to zejména z protokolu o kontrole interim č. OL/1428/IS/F/04 ze dne 17. 9. 2020 a z Oznámení o uplatnění finanční korekce ze dne 20. 7. 2015. Žalobkyni tedy nemohla vzniknout dobrá víra, že jí přiznaný nárok v přezkoumávaném rozhodnutí je správný.

20. Žalovaný shrnul, že podle čl. 2 Smlouvy o dotaci měla být dotace poskytnuta ve výši maximálně 58,82% celkových způsobilých výdajů. Poskytovatel dotace provedl korekci celkových způsobilých výdajů spojených s veřejnou zakázkou o částku 534 687,88 Kč, z níž 58,82% podíl dotace představuje částku 310 032,58 Kč. O tuto částku byla dotace krácena, resp. tato částka nebyla žalobci vyplacena. Požadavek na zaplacení částky 534 687,88 Kč (100% korekce, tj. včetně podílu žalobce) nemá ve Smlouvě o dotaci oporu, resp. částka přesahující 310 032,58 Kč (58,82% podíl dotace na korekci) byla plněním bez právního důvodu a neoprávněným majetkovým prospěchem. Přezkoumávané rozhodnutí, bylo tedy nezákonné, proto bylo třeba zjednat nápravu v přezkumném řízení.
21. Dále žalovaný uvedl, že přezkumné řízení bylo zahájeno z toho důvodu, že přezkoumávané rozhodnutí bylo vydáno na základě nepravdivých údajů uvedených žalobcem. Z důvodu procesní ekonomie žalovaný přistoupil k autoremeduře přezkoumávaného rozhodnutí. Vzhledem k tomu, že, úvaha o tom, zda může být rozhodnutím v přezkumném řízení způsobena újma účastníkovi řízení, je v diskreční pravomoci správnímu orgánu, což uvádí i komentované znění zákona, a dále s ohledem na to, že snížením původně přiznané částky 534 687,88 Kč na částku 310 032,58 Kč, která odpovídá skutečné výši krácené dotace, na kterou měla žalobkyně nárok, tudíž nemohla být krácena na svých právech a nemohla jí být způsobena újma, žalovaný nepřekročil své kompetence vést a rozhodnout v přezkumném řízení.
22. K otázce nesprávnosti či nesrozumitelnosti stanovení výše korekce žalovaný uvedl, že jestliže poskytovatel dotace stanoví příjemci dotace za pochybení při zadávání veřejné zakázky korekci (finanční opravu) ve výši 5 %, rozumí se tím, že celkové způsobilé výdaje na veřejnou zakázku (tj. příjemcem dotace uplatněné výdaje po odečtení nezpůsobilých výdajů) budou sníženy o 5 %. Jestliže například celkové způsobilé výdaje na veřejnou zakázku byly 1 000 000 Kč, budou sníženy o 50 000 Kč. Z této částky se vypočte podíl spolufinancování z dotace, což je částka, o kterou je dotace krácena. Je-li podíl dotace např. 85 %, tak z 50 000 Kč představuje 85 % částku 42 500 Kč, což je částka, o kterou bude dotace snížena, resp. částka, která nebude z dotace vyplacena. Poté žalovaný poukázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 2. 2019, č. j. 8 Afs 267/2017-38, z něhož vyplývá, že správní orgán nemá povinnost se vypořádat s každou dílčí námitkou, pokud *proti tvrzení účastníka řízení postaví právní názor, v jehož konkurenci námitky jako celek neobstojí*.

Vyjádření osoby zúčastněné na řízení

23. Osoba zúčastněná na řízení ve vyjádření k žalobě shrnula relevantní pravidla pro výpočet poskytnuté dotace a provádění finančních oprav před proplacením dotace. Z těchto pravidel vyplývá, že v případě nedodržení postupu dle zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, dochází ke krácení způsobilých výdajů vztahujících se k předmětné veřejné zakázce. Dotace může být proplacena pouze ve výši sjednaného procentuálního podílu z celkových způsobilých výdajů, tj. výdajů, které splňují podmínky způsobilosti výdajů stanovené smlouvou a dalšími závaznými dokumenty ROP Střední Morava. To znamená, dojde-li z důvodu porušení podmínek poskytnuté dotace ke krácení způsobilých výdajů dle čl. 15 odst. 3 smlouvy, dotace je počítána ze zbývajících schválených způsobilých výdajů.
24. Osoba zúčastněná na řízení shrnula, že po provedené kontrole způsobilosti výdajů poskytovatelem dotace byly schváleny celkové způsobilé výdaje ve výši 12 717 338,35 Kč a byla proplacena dotace ve výši 7 480 787, 25 Kč, tj. ve výši 58,82% ze schválených způsobilých výdajů.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. D.

25. Konstatovala poté obsah tří žádostí o platbu předložených žalobkyní (datum předložení, celkové způsobilé výdaje, výše těchto výdajů schválených poskytovatelem dotace a z nich stanovená procentuální výše poskytnuté dotace). Zdůraznila, že finanční korekce z důvodu nedostatku zjištěných ve výběrovém řízení byla uplatněna v 3. žádosti o platbu. V ní uplatnila celkové způsobilé výdaje ve výši 4 289 202,47 Kč. Poskytovatel dotace v souladu s čl. 15 odst. 3 smlouvy provedl krácení způsobilých výdajů o částku 1 580 001,52 Kč – za nedodané položky ve výši 152.019,50 Kč a pochybení ve veřejné zakázce ve výši 1 427 982,02 Kč. Na základě krácení způsobilých výdajů proplatila Regionální rada žalobkyni dotaci ve výši 1 593 647,61 Kč, tj. 58,82% z částky celkových způsobilých výdajů 2 709 200,95 Kč (4 289 202,47 Kč – 1 580 001,52 Kč).
26. Žalobkyně v podaném návrhu na zahájení sporného řízení z veřejnoprávní smlouvy o zaplacení částky 534 687,99 Kč ze dne 22. 8. 2019 požadovala zaplacení částky krácené dotace v případě první části veřejné zakázky ve výši 380 837,36 Kč a částky krácené dotace v případě druhé části veřejné zakázky ve výši 153 850,63 Kč. Požadovaná částka 380 837,36 Kč odpovídá 5% z částky 7 616 747,21 Kč a částka 153 850,63 Kč odpovídá 5% z částky 3 077 012,66 Kč.
27. Oproti tomu osoba zúčastněná na řízení v podnětu podala 3 (ve vyjádření graficky znázorněné) výpočty: a) výpočet krácených způsobilých výdajů veřejné zakázky, b) výpočet dotace k proplacení v rámci 3. žádosti o platbu, c) výpočet krácené dotace. Osoba zúčastněná na řízení je přesvědčena, že tyto výpočty odpovídají postupu a závěrům kontrolní skupiny uvedeným v „*Protokolu o provedené kontrole interim na místě č. OL/1428/IS/F/04*“ a byly provedeny v souladu pravidly ROP Střední Morava. Finanční korekce za pochybení identifikovaná poskytovatelem dotace ve veřejné zakázce na dodavatele zasněžovací techniky a doplňkové infrastruktury pro lyžařský areál Ostružná byla provedena krácením způsobilých výdajů veřejné zakázky, a dotace proplacená na základě 3. žádosti o platbu odpovídá výši sjednaného procentuálního podílu – tj. 58,82% z celkových způsobilých výdajů veřejné zakázky.
28. Osoba zúčastněná na řízení na základě těchto výpočtů poukazuje na to, že žalobkyni byly za pochybení ve veřejné zakázce kráceny způsobilé výdaje ve výši 373 236,39 Kč (1. část veřejné zakázky) a ve výši 153 850,63 Kč (2. část veřejné zakázky), celkem 527 087,02 Kč, a poté krácena (neproplacena) dotace ve výši 219 537,64 Kč (1. část veřejné zakázky) a ve výši 90 494,94 Kč (2. část veřejné zakázky), celkem 310 032,58 Kč. Částka krácené (neproplacené) dotace v celkové výši 310 032,58 Kč osoba zúčastněná na řízení počítala z krácených způsobilých výdajů veřejné zakázky.

Replika žalobkyně k vyjádření osoby zúčastněné na řízení a žalovaného

29. Žalobkyně podala k vyjádření osoby zúčastněné na řízení a žalovaného repliku.
30. Uvedla, že vyjádření zúčastněné osoby je ve své podstatě polemikou s výklady žalobkyně o pravidlech pro korekce předmětné dotace. Výklad těchto pravidel podle žalobkyně není meritem projednávané věci. Tím je skutečnost, že vyjádření zúčastněné osoby nebo jiná reakce žalovaného na námitky žalobkyně ke způsobu počítání krácení předmětné dotace se neobjevily v napadeném rozhodnutí.
31. K vyjádření žalovaného žalobkyně uvedla, že s ohledem na povahu řízení o sporech z veřejnoprávních smluv je potřeba na správnost a zákonnost rozhodnutí nahlížet obzvlášť obezřetně právě při zohlednění dalších zásad správního řízení. Žalovaný hmotné právo,

respektive způsob regulace otázky poskytování veřejných zdrojů formou tzv. dotací, staví nad procesní právo regulující rozhodování o otázkách, které jsou sporné mezi účastníky smlouvy o poskytnutí těchto dotací. Otázka dobré víry žalobkyně není pro předmětné řízení relevantní, žalovaný ani žalobkyně v tomto směru žádnou argumentaci neuplatnili. Žalobkyně nicméně uvedla, že napadá způsob výpočtu korekce dotace, je tedy zřejmé, že v dobré víře ve vztahu ke svému nároku žalobce je.

32. Pakliže žalovaný uvedla, že vydáním rozhodnutí o zahájení přezkumného řízení újma nevznikla, žalobkyně namítla, že jde o nesprávný závěr. Újmou není pouze snížení přiznaného plnění, ale obecně se jí rozumí újma na právech. Rozhodnutí v přezkumném řízení zasahuje do majetkové roviny žalobkyně i dalšími způsoby – nutí jej vynakládat peněžní prostředky na právní zastoupení, může pro ni znamenat povinnost hradit úroky z prodlení z rozdílové částky atd. A i kdyby snad žalobkyně mohla za nesprávné vymezení předmětu sporného řízení, žalobkyně nemůže za způsob, jakým jej žalovaný projednal.
33. K námitce nepřezkoumatelnosti žalobkyně doplnila, že namítla odlišné metodiky způsobu výpočtu, ale žalovaný je nijak nerefletoval. Podstatou není, zda žalovaný řádně odůvodní svůj postup, ale zda při tom bude reagovat na věcné, závažné a obsažné námitky žalobkyně a konfrontovat se s předestřenou alternativou. To žalovaný doposud neprovedl.

IV. Posouzení věci Městským soudem v Praze

34. Městský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (srov. § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů - dále jen „s. ř. s.“), včetně řízení, které jeho vydání předcházelo. Při přezkoumání tohoto rozhodnutí městský soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (srov. § 75 odst. 1 s. ř. s.).
35. O věci městský soud rozhodl v souladu s ustanovením § 51 odst. 1 s. ř. s. bez jednání, neboť žalovaný ani žalobkyně se k výzvě soudu, zda souhlasí s rozhodnutím bez nařízení jednání, nevyjádřili a jejich souhlas byl tedy presumován. Městský soud taktéž neshledal důvod pro nařízení jednání z důvodu dokazování – veškeré pro věc rozhodné podklady jsou totiž součástí správního spisu, z něhož žalovaný vycházel a jehož postup je předmětem soudního přezkumu. Správním spisem se dokazování neprovádí (rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 9 Afs 8/2008 - 117 ze dne 29. 1. 2009, č. 2383/2011 Sb. NSS).
36. Ve věci jde o spor, který má svůj právní základ ve veřejnoprávní smlouvě sjednané mezi žalobkyní a Regionální radou soudržnosti Střední Morava (tj. osobou zúčastněnou na řízení) - právnickou osobou zřízenou podle § 16 odst. 2 zákona č. 248/2000 Sb., o podpoře regionálního rozvoje. Podle § 10b odst. 1 zákona č. 250/2000 Sb. o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů platí, že spory z právních poměrů při poskytnutí dotace nebo návratné finanční výpomoci rozhoduje podle správního řádu ministerstvo financí, je-li jednou ze smluvních stran kraj, svazek obcí, jehož členem je hlavní město Praha, nebo Regionální rada regionu soudržnosti. Podle § 10b odst. 3 téhož zákona proti rozhodnutí vydanému podle odstavce 1 nelze podat odvolání ani rozklad. Doručením rozhodnutí ve sporném řízení, proti kterému odvolání nebo rozklad není přípustný, tedy rozhodnutí nabylo právní moci (srov. § 73 odst. 1 správního řádu).
37. Žalobkyně je především názoru, že rozhodnutí ze dne 5. 11. 2019 může být sice věcně nesprávné, co se týče výše přiznané částky pro žalobkyni, avšak to podle jejího názoru ještě neznamená, že se jedná o nezákonné rozhodnutí. Obsahově tím tedy žalobkyně namítá

procesní vadu řízení, které vedlo k napadenému rozhodnutí, neboť má za to, že pro zahájení a vedení přezkumného řízení nebyly dány zákonné podmínky. Městský soud je poté povinen takovou námitku věcně přezkoumat. Přezkoumává-li soud zákonnost správního rozhodnutí vydaného v přezkumném řízení, je povinen učinit součástí přezkumu rovněž i zákonnost správního aktu, kterým bylo přezkumné řízení zahájeno; to tím spíše, vyloučil-li takový správní akt, jehož přezkoumání soudem se stěžovatelka domáhala, ze soudního přezkumu (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne ze dne 30. 8. 2016, č. j. 5 As 203/2015-141, dostupném na www.nssoud.cz).

38. Podle ustanovení § 94 odst. 1 správního řádu platí, že v přezkumném řízení správní orgány z moci úřední přezkoumávají pravomocná rozhodnutí v případě, kdy lze důvodně pochybovat o tom, že rozhodnutí je v souladu s právními předpisy. Podle ustanovení § 94 odst. 4 správního řádu platí, že jestliže po zahájení přezkumného řízení správní orgán dojde k závěru, že ačkoli rozhodnutí bylo vydáno v rozporu s právním předpisem, byla by újma, která by jeho zrušením nebo změnou vznikla některému účastníkovi, který nabyl práva z rozhodnutí v dobré víře, ve zjevném nepoměru k újmě, která vznikla jinému účastníkovi nebo veřejnému zájmu, řízení zastaví. Podle § 95 odst. 1 správního řádu správní orgán nadřízený správnímu orgánu, který rozhodnutí vydal, zahájí z moci úřední přezkumné řízení, jestliže po předběžném posouzení věci dojde k závěru, že lze mít důvodně za to, že rozhodnutí bylo vydáno v rozporu s právními předpisy.
39. Žalovaný k důvodům pro zahájení přezkumného řízení v usnesení ze dne 26. 11. 2019, č. j.: MF-21201/2019/1203-22 uvedl, že z podnětu osoby zúčastněné na řízení vyplývá, že částka požadovaná žalobkyní a přiznaná správním orgánem je vyšší, než podíl dotace na způsobilých výdajích, stanovený ve smlouvě o dotaci. Navrhovatelkou požadované částky 380 837,36 Kč (1. část veřejné zakázky) a 153 850,63 Kč (2. část veřejné zakázky), celkem 534 687,99 Kč, představují 5% korekci způsobilých výdajů vynaložených na veřejnou zakázku. Podíl dotace však činil podle Smlouvy o dotaci pouze 58 % způsobilých výdajů, což představuje částky 219 537,64 Kč (1. část veřejné zakázky) a 90 494,94 Kč (2. část veřejné zakázky), celkem 310 032,58 Kč. Žalovaný správní orgán shledal, že žalobkyní nesprávně vyčíslené částky jsou důvodem pro zahájení přezkumného řízení.
40. Žalovaný věc meritorně projednal ve sporném řízení dle § 141 správního řádu. Rozhodoval o právech a povinnostech, které mezi uvedenými subjekty založila veřejnoprávní smlouva o dotaci. Kromě toho, že měl hodnotit navržené důkazy, jak mu to ukládá § 141 odst. 4 správního řádu, v řízení musel postupovat taktéž podle obecných zásad správního řízení, mezi něž patří zásada materiální pravdy (§ 3 správního řádu) a zásada legality (§ 2 odst. 4 správního řádu). Žalovaný ve věci rozhodl ve prospěch žalobkyně, tj. byl toho názoru, že korekce být uplatněna neměla a žalobkyně má proto právo na poskytnutí nezkrácené dotace. Ve výroku stanovil, že žalobkyni náleží částka 534 687,99 Kč.
41. Až k podnětu osoby zúčastněné na řízení následně žalovaný shledal vážné důvody k tomu, že tato částka nebyla určena správně; to z důvodu, že jakkoliv právní základ žalobkyni svědčil (neboť korekce způsobilých výdajů provedena být neměla), výše žalobkyní požadované částky na doplacení dotace nemá oporu v dokazování, tj. nevyplývá z podkladů, které byly stranami v řízení předloženy (zejména k návrhu žalobkyně). Výrok I. rozhodnutí ze dne 5. 11. 2019 proto spočíval na nesprávně zjištěném skutkovém stavu a rozhodnutí bylo v této části vydáno v rozporu se zásadou materiální pravdy podle § 3 správního řádu.

42. Nejvyšší správní soud sice vyložil, že kritériem přezkumu v přezkumném řízení je pouze zákonnost přezkoumávaného rozhodnutí, nikoli též jeho věcná správnost či jiná hlediska (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. ledna 2010, čj. 6 As 36/2009-162). Je však třeba zdůraznit, že o věcné správnosti lze hovořit jen tam, kde má správní orgán prostor pro správní uvážení, věcná správnost není totéž co zákonnost (srov. § 89 odst. 2 správního řádu), ani nejde o synonymum k dostatečně zjištěnému skutkovému stavu – dostatečně zjištěný skutkový stav je totiž, jak vyplývá z § 3 správního řádu, jedním z kritérií zákonnosti správního rozhodnutí (srov. odst. 15 rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 8. 2020, čj. 6 As 148/2020-28, dostupný na www.nssoud.cz).
43. Městský soud tedy shledal, že žalovaný při předběžném posouzení věci oprávněně došel k závěru, že pokud přiznal žalobkyni částku 534 687,99 Kč, lze mít důvodně za to, že rozhodnutí bylo vydáno v rozporu s právními předpisy; důvody k zahájení přezkumného řízení dle § 95 odst. 1 správního řádu zde proto byly dány.
44. Tuto námitku městský soud neshledal důvodnou.
45. Podle § 95 odst. 2 správního řádu jestliže podnět k přezkumnému řízení dal účastník, může přezkumné řízení provést správní orgán, který přezkoumávané rozhodnutí vydal, pokud plně vyhoví účastníkovi, který podnět uplatnil, a jestliže tím nemůže být způsobena újma žádnému jinému účastníkovi, ledaže s tím všichni, jichž se to týká, vyslovili souhlas. Jinak předá věc k provedení přezkumného řízení nadřízenému správnímu orgánu.
46. Citované ustanovení umožňuje správnímu orgánu v tzv. autoremeduře přehodnotit své vlastní rozhodnutí. Autoremedura přitom není zvláštním druhem či typem správního řízení, jedná se „pouze“ o způsob rozhodnutí o opravném prostředku, kdy o zrušení nebo změně opravným prostředkem napadeném rozhodnutí rozhoduje ten správní orgán, který napadené rozhodnutí vydal (odstavec 17, rozsudku ze dne 18. 7. 2019, č. j. 5 As 69/2018 – 49).
47. Žalobkyně tvrdí, že jí napadeným rozhodnutím v autoremeduře měla vzniknout újma (poukazuje např. na náklady právního zastoupení a na to, že jí napadeným rozhodnutím nakonec bylo přiznáno méně než v rozhodnutí ze dne 5. 11. 2019). Podle žalobkyně tak měl podle § 95 odst. 2 správního řádu rozhodnout nadřízený orgán žalovaného – ministryně financí.
48. Městský soud posoudil účinky napadeného rozhodnutí. Shledal přitom, že toto rozhodnutí žalobkyni přímo žádnou újmu nezpůsobilo. Jejím nároku v základu bylo totiž původně vyhověno a napadené rozhodnutí na tomto nic nezměnilo. Žalobkyni tedy stále i v důsledku napadeného rozhodnutí zůstal přiznán nárok na doplacení plné výše dotace. Jiná situace by jistě nastala, pokud by napadené rozhodnutí svým výrokem zcela změnilo v neprospěch žalobkyně výrok rozhodnutí ze dne 5. 11. 2019. Tak se ale nestalo. Přehodnocena byla toliko výše nároku na doplatek částky a to způsobem, který vyplýval z podkladů řízení. Jinými slovy, žalobkyně se nyní brání jen proti tomu, že jí v důsledku autoremedury nebylo ponecháno (původně nezákonně přisouzené) větší plnění, než jí po právu náleželo. Požadavek žalobkyně, aby taková nezákonnost (jež svědčí jejímu finančnímu prospěchu) již nebyla napravena, je podle názoru městského soudu nejen nesprávný, ale i nemravný.
49. Souhlas žalobkyně s provedením řízení v autoremeduře by poté podle § 95 odst. 2 správního řádu byl na místě vyžádat pouze tehdy, pokud by jí rozhodnutím

v autoremeduře mohla být způsobena újma. Z vyložených důvodů žádná újma žalobkyni způsobena nebyla (a ani jí nehrozila). Skutečnost, že žalobkyně s nařízením přezkoumání nesouhlasila, tedy pro osud tohoto řízení nebyla podstatná.

50. Podmínky pro autoremeduru podle § 95 odst. 2 správního řádu tak podle názoru městského soudu byly splněny.
51. Ani tento žalobní bod není důvodný.
52. Jako třetí žalobní bod žalobkyně namítla nepřezkoumatelnost rozhodnutí; má za to, že se žalovaný nevypořádal s odlišnou metodikou výpočtu korekce, kterou žalobkyně předestřela v zahájeném přezkumném řízení.
53. Žalovaný v napadeném rozhodnutí konstatoval, že podle čl. 2 odst. 1 Smlouvy o dotaci byla žalobkyni přislíbena dotace ve výši 58,82 % celkových způsobilých výdajů projektu. Konstatoval dále, že z protokolu o kontrole nevyplývá výsledná výše způsobilých výdajů 1. a 2. části veřejné zakázky, částka 5 % korekce způsobilých výdajů těchto částí veřejné zakázky a ani částka představující 58,82 % podíl dotace po korekci; tyto částky nevyplývají ani z oznámení o korekci. Z dostupných podkladů (jež jinak jsou ve správním spisu) proto přepočítal výši korekce i výsledné dotace následovně:

	celkové výdaje (vyplývají z <i>Oznámení o korekci a</i> <i>vysvětlení v Podnětu</i> <i>k přezkoumání</i> <i>výroku I Rozhodnutí</i>)	nezpůsobilé výdaje (vyplývají z <i>Protokolu o</i> <i>kontrole</i>)	celkové způsobilé výdaje	5% korekce celkových způsob. výdajů	58,82% podíl dotace na 5% korekci celk. způsob. výdajů
1. část VZ	7 616 747,21 Kč	152 019,50 Kč	7 464 727,71 Kč	373 236,39 Kč	219 537,64 Kč
2. část VZ	3 077 012,66 Kč		3 077 012,66 Kč	153 850,63 Kč	90 494,94 Kč
celkem	10 693 759,87 Kč		10 551 740,37 Kč	527 087,02 Kč	310 032,58 Kč

54. Žalovaný tedy dospěl k závěru, že žalobkyni měla být doplacena částka dotace ve výši 310 032,58 Kč. Vyložil přitom, v čem byl nesprávný výpočet žalobkyně, když požadovala vyšší částku 534 687,99 Kč. Dle žalovaného žalobkyně a) nesprávně v případě 1. části veřejné zakázky nezohlednila nezpůsobilé výdaje ve výši 152 019,50 Kč a ani 58,82 % podíl dotace, b) v případě 2. části veřejné zakázky nezohlednila 58,82% podíl dotace.
55. Z odůvodnění tedy vyplývá, že žalovaný jednak provedl výpočet výše dotace, jenž měl oporu v podkladech správního řízení (a jenž reflektoval podmínky smlouvy o dotaci). Dále se zabýval i hodnocením částky 534 687,99 Kč, kterou v návrhu požadovala žalobkyně; vyložil, v jakých ohledech je její výpočet nesprávný. V odůvodnění napadeného rozhodnutí je tedy srozumitelná úvaha o tom, jak ke stanovení částky dotace ve výši 310 032,58 Kč dospěl žalovaný, i to, proč požadovaná částka ze strany žalobkyně byla dle jeho názoru nesprávná, a proto nebylo lze jejímu požadavku vyhovět. Navrhovaný postup při výpočtu částky dotace poté žalobkyně svou námitkou poukazující na pravidla pro počítání finančních oprav ze strany Komise sice rozporovala, fakticky jej ale nijak nezpochybnila, neboť žalovaný podle těchto principů i tak postupoval (k tomu viz níže). Městský soud se tedy neztotožnil se žalobkyní, že by žalovaný nijak tyto principy nezohlednil, přestože na ně upozornila. Napadené rozhodnutí z tohoto důvodu proto není nepřezkoumatelné.
56. O samotném postupu žalovaného při výpočtu uvážil městský soud následovně.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. D.

57. Městský soud shledal, že dle článku 2 odst. 1 Smlouvy o poskytnutí dotace se osoba zúčastněná na řízení zavázala žalobkyni poskytnout dotaci ve výši 58.82 % z celkových způsobilých výdajů projektu (maximálně však částku 9.89.181,81 Kč). Dle článku 5 odst. 1 Smlouvy měla žalobkyně žádat o proplacení pouze způsobilých výdajů. Následovala administrativní kontrola žádosti o platbu, poskytovatel (osoba zúčastněná na řízení) byla oprávněna upravit výši způsobilých výdajů na základě kontroly (článek 5 odst. 2 a 3 Smlouvy). Způsobilost výdajů posuzovala osoba zúčastněná na řízení dle článku 8 odst. 1 a 4 Smlouvy, k tomu strany na základě článku 17 Smlouvy sjednaly, že se budou řídit dalšími metodickými příručkami pro příjemce, např. příručkou pro uznání způsobilých výdajů.
58. Strany v článku 15 odst. 3 Smlouvy sjednaly, že v případě porušení povinností stanovených v zákoně č. 137/2006 Sb. o veřejných zakázkách a/nebo Metodického pokynu zadávání veřejných zakázek a zakázek v programovém období 2007-2013, je poskytovatel oprávněn postihnout takové porušení provedením finanční korekce dotčených způsobilých výdajů ve výši 0 – 100 %, přičemž stanovení výše finanční korekce vychází z platného účinného dokumentu „*Provádění finančních oprav v rámci ROP Střední Morava*“, který je součástí metodik ROP Střední Morava a vychází mimo jiného z dokumentu Evropské komise „*Pokyny ke stanovení finančních oprav, které se použijí pro výdaje spolufinancované ze strukturálních fondů a fondu soudržnosti v případě nedodržení pravidel pro veřejné zakázky COCOF 07/0037/03-CS*“.
59. Městský soud na tomto místě shrnuje, že z těchto ustanovení smlouvy vyplývá základní postup při výpočtu korekce – osoba zúčastněná na řízení byla oprávněna přezkoumat způsobilost výdajů na projekt a v případě, že na to nastaly podmínky, byla oprávněna v rozsahu 0 – 100 % korigovat způsobilé výdaje projektu. Z těchto upravených způsobilých výdajů poté měla být stanovena výše dotace. Takto byla pravidla pro korekci i pro výši dotace sjednána předem a měla být známa oběma smluvním stranám.
60. Z oznámení o uplatnění finanční korekce v návaznosti na nedostatky zjištěné ve výběrovém řízení ze dne 20. 7. 2015, vyplývá, že osoba zúčastněná na řízení na 1. a 2. část veřejné zakázky (v hodnotě 7.616.747,21 Kč resp. 3.077.012,66 Kč) uplatnila korekci 5 % způsobilých výdajů (na 3. část pak korekci 25 %), neboť shledala porušení pravidel výběrového řízení na veřejné zakázky. Jelikož výše dotace dle smlouvy činila 58.82 % z celkových způsobilých výdajů, žalobkyni původně poskytnutá výsledná výše dotace proto vycházela právě ze způsobilých výdajů korigovaných o 5 %.
61. Žalobkyně se následně procesně úspěšně bránila proti rozhodnutí předsedy Úřadu na ochranu hospodářské soutěže ze dne 27. 7. 2016, č. j. ÚOHS-R227/2015/VZ-30956/2016/321/IPs, tento orgán dozoru shledal v jednání žalobkyně několik správních deliktů podle ustanovení § 120 odst. 1 písm. a) a b) zákona o veřejných zakázkách. Toto rozhodnutí zrušil Krajský soud v Brně rozsudkem ze dne 24. 10. 2018, č. j. 29 Af 101/2016 – 78, kasační stížnost proti tomuto rozsudku zamítl Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 21. 2. 2019, č. j. 4 As 380/2018 – 31.
62. Žalobkyně v návaznosti na to požádala dne 17. 7. 2019 osobu zúčastněnou o řízení o doplacení částky dotace ve výši 380.837,36 Kč (1. část veřejné zakázky) a 153.850,63 Kč (2. část veřejné zakázky), dohromady tedy o 534.687,99 Kč. Jelikož osoba zúčastněná na řízení žádost neproplatila, podala žalobkyně u žalovaného dne 26. 8. 2019 návrh na zahájení sporného řízení (doplněný 4. 10. 2019) týkající se částky dotace v celkové 534.687,99 Kč s úrokem z prodlení.

63. Z jeho obsahu městský soud ověřil, že podstata sporu byla toliko principiální – žalobkyně a osoba zúčastněná na řízení se rozcházel v názoru, zda i přes procesní úspěšnost žalobkyně ve věci týkající se správních deliktů na úseku veřejných zakázek byla osoba zúčastněná na řízení oprávněna sama dle svého vlastního uvážení a hodnocení průběhu výběrových řízení přistoupit (z důvodu porušení zákona o veřejných zakázkách) ke korekci způsobilých výdajů 1. a 2. části veřejné zakázky (tj. v části „stavba“ a „dodávka dětského snowparku“).
64. Rozhodnutím ze dne 5. 11. 2019, č.j. MF-21201/2019/1203-17 (ve znění opravných rozhodnutí ze dne 8. 11. 2019 a 27. 2. 2020) žalovaný přiznal výrokem I. žalobkyni částku 534.687,99 Kč představující neproplacenou část dotace s úrokem z prodlení v zákonné výši ode dne 20. 8. 2019, do zaplacení, a to do 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí. Výrokem II. rozhodl o nákladech řízení. Z jeho odůvodnění vyplývá, že žalovaný dospěl k závěru, že žalobkyně neporušila při zveřejnění zadávací dokumentace ustanovení § 48 odst. 1 zákona o veřejných zakázkách, tím neporušila ani článek 8 odst. 2 Smlouvy o dotaci. Rovněž shledal, že zveřejnění neprodloužení lhůty pouze na portálu zadavatele a nikoliv v souladu s § 49 odst. 3 zákona o veřejných zakázkách též ve Věstníku veřejných zakázek a v Úředním věstníku Evropské unie bylo formálním pochybením bez finančního dopadu, neboť neovlivnilo a ani nemohlo ovlivnit počet nabídek, přičemž za takové pochybení se nestanoví žádná oprava. Celkově tedy žalovaný dospěl k závěru, že krácení dotace bylo nedůvodné a přiznal žalobkyni nárok na zaplacení sporné částky.
65. Městský soud ověřil, že v původním sporu samotnou způsobilost výdajů projektu žalobkyně nijak nezpochybnila a nijak blíže se v návrhu nevěnovala ani odůvodnění požadované částky dotace. Jinými slovy, žalobkyně v návrhu tedy neobjasnila, jak vlastně dospěla k názoru, že by při případném zrušení korekce 5 % byla oprávněna žádat proplacení celkové částky dotace ve výši 534.687,99 Kč. Následkem toho ani osoba zúčastněná na řízení ani žalovaný v konečném rozhodnutí tuto částku nijak neposuzovali a zabývali se jen podstatou sporu.
66. Jak osoba zúčastněná na řízení, tak i žalovaný se otázkou výše oprávněného nároku žalobkyně přitom věnovat jistě mohli. Z odstavce 9 písm. d) návrhu totiž vyplývá, z jakých výchozích hodnot žalobkyně vycházela. Ta uvedla, že dle protokolu o kontrole ze dne 17. 9. 2015 činila celková korekce částku 1.427.982,02 Kč, tj. že jednotlivé korekce činily 380.837,36 Kč v případě 1. části veřejné zakázky, 153.850,63 Kč v případě 2. části veřejné zakázky (a 893.294,03 Kč v případě třetí části veřejné zakázky /dodávka technologie/ – není předmětem této věci, pozn. městského soudu). Zcela poté žalobkyně pominula, že z téhož protokolu taktéž vyplývá, že v rámci 1. části byly ze strany osoby zúčastněné na řízení jako nezpůsobilé stanoveny výdaje ve výši 152.019,50 Kč, což žalobkyně nijak nerozporovala. Již z těchto výchozích úvah žalobkyně mohlo být žalovanému (ale i osobě zúčastněné na řízení) zřejmé, že žalobkyně pro svůj nárok nemá oporu v důkazech.
67. Právě částku 380.837,36 Kč + 153.850,63 Kč přitom žalobkyně následně žádala k proplacení jakožto zkrácené výše dotace. Z obsahu návrhu tedy vyplývá, že žalobkyně zde nesprávně smísila samotnou korekci způsobilých výdajů, (tj. postup pro stanovení základu pro výpočet dotace) a výsledné krácení dotace, /tj. výpočet podílu 58.82 % ze „základu“ - tj. ze způsobilých výdajů (ať už po zohlednění případné korekce nebo bez ní)/. Pokud žalobkyně svým návrhem žádala, aby nebyla zohledněna částka korekce ve výši 380.837,36 Kč + 153.850,63 Kč, ve skutečnosti tím (aniž si toho zjevně byla vědoma)

mohla účinně žádat pouze o to, aby osoba zúčastněná na řízení navýšila původně způsobilé výdaje o tyto částky nesprávně stanovené korekce.

68. Právě na tento nesprávný postup výpočtu ze strany žalobkyně poukazovala osoba zúčastněná na řízení ve svém podnětu ze dne 21. 11. 2019, na jehož základě žalovaný při zahájení přezkumného řízení dne 26. 11. 2019 sám seznal, že postup pro vypočtení sporné částky provedla žalobkyně chybně a že implicitně v návaznosti na to výši nároku žalobkyně nehodnotila ani osoba zúčastněná na řízení ve svém vyjádření k návrhu a ani žalovaný v rozhodnutí ze dne 5. 11. 2019.
69. Žalovaný tedy následně provedl výpočet výše dotace, jež by měla správně náležet žalobkyni již bez korekce způsobilých výdajů ve výši 5 %. Postupoval přitom dle Smlouvy o dotaci a z dalších přiložených podkladů. Při výpočtu zjistil způsobilé výdaje projektu, z nich vypočetl 5 % korekci, o kterou byla původní částka způsobilých výdajů snížena a z této částky korekce vypočítal částku 58.82 % dotace a tu žalobkyni přiznat (varianta 1); takto tedy provedl výpočet žalovaný. Druhou početní cestou k vyčíslení téhož nároku bylo porovnání částek původně vyplacené dotace (vycházející z korigovaných způsobilých výdajů) a částky dotace vypočtené pouze ze způsobilých výdajů (tj. již bez korekce) a žalobkyni bylo lze přiznat rozdíl (varianta 2).

70. Pro názornost městský soud uvedené shrnuje následovně:

varianta 1 (provedl žalovaný, srov. výše)

Celkové ZSV	korekce 5%	dotace 58.82 % z korekce 5 %
7 464 727,71 Kč (1. část VZ)	373 236,39 Kč	219 537,64 Kč
3 077 012,66 Kč (2. část VZ)	153 850,63 Kč	90 494,94 Kč
	Celkem doplatit	310 032,58 Kč

varianta 2

Celkové ZSV	dotace 58.82 %	kor. 5% ZSV	dotace ze ZSV snížených o 5 %	rozdíl 2. – 4. sloupek
7 464 727,71 Kč	4 390 752,84 Kč	373 236,39 Kč	4 171 215,20 Kč	219 537,64 Kč
3 077 012,66 Kč	1 809 898,85 Kč	153 850,63 Kč	1 719 403,90 Kč	90 494,94 Kč
			celkem doplatit	310 032,58 Kč

71. Z uvedeného přehledu, jak jej sestavil městský soud (a to na základě podkladů správního spisu – zejména smlouvy, protokolu o kontrole a oznámení o korekci způsobilých výdajů) vyplývá, že žalovaný ve výroku napadeného rozhodnutí zcela správně stanovil částku, o kterou žalobkyně byla nesprávnou korekcí zkrácena - jde tedy skutečně o částku 310 032,58 Kč; správnost tohoto postupu ověřuje i druhá varianta výpočtu. Uvedený postup rovněž potvrzuje, že žalovaný rovněž přilehavě poukázal na zásadní deficity a nedostatky výpočtu žalobkyně – tj. že žalobkyně pominula, že u části 1 veřejné zakázky bylo nezbytné ještě zohlednit nižší částku způsobilých výdajů o částku 152.019,50 Kč, jež není předmětem sporu a (výchozí) způsobilé výdaje této části tak činily 7 464 727,71 Kč a nikoliv 7 616 747,21 Kč. Stěžejní deficit postupu žalobkyně ale spočívá především v tom, že žalobkyně u následných částek 5 % korekce ještě neprovedla přepočet dotace na výši 58.82 % způsobilých výdajů.
72. Městský soud v rámci přezkumu považoval za nezbytné toto detailní vylíčení postupu, který měl vést ke správnému stanovení výše dotace, o kterou byla žalobkyně zkrácena. Podstata sporu spočívá totiž ve vyjasnění a pochopení pravidel, kterými se výše dotace, její krácení a následná náprava měly dle Smlouvy řídit. Tato pravidla vycházejí z citovaných ustanovení smlouvy, měla být pro strany srozumitelná a předem předvídatelná. Městský soud poté, co obsah těchto pravidel z podkladů zjistil a přezkoumal, dospěl ke stejnému závěru jako žalovaný, a proto se s ním zcela ztotožnil.
73. Žalobkyně oproti tomuto vylíčenému postupu nebyla schopna předložit skutečnou oponenturu. Dne 3. 12. 2019 ve vyjádření k zahájení přezkumného řízení, resp. dne 3. 4. 2020 a (obdobně poté v žalobě) uvedla pouze tolik, že postup žalovaného, je v rozporu se samotnými pravidly ROP i v rozporu s rozhodnutím Komise C (2013) 9527 final ze dne 19. 12. 2013. Městský soud k tomu ověřil, že citované rozhodnutí Komise samo na praktickém příkladu na straně 5 uvádí: „Částka výdajů nahlášených Komisi v souvislosti se zakázkou na stavební práce zadanou po použití protiprávních kritérií je 10 000 000 EUR. Je-li použitelná sazba opravy 25 %, činí částka, která má být odečtena z výkazu výdajů předloženého Komisi, 2 500 000 EUR“. Ani Komise tak v rozhodnutí neuvádí, že by částka korekce měla být zohledněna jinak, než jak učinil žalovaný. Je tedy nepochybné, že částka korekce má

Shodu s prvopisem potvrzuje M. D.

být odečtena od uplatněných výdajů, což v projednávané věci činí částku způsobilých výdajů.

74. Městský soud proto uzavírá, že postup žalovaného v napadeném rozhodnutí při výpočtu částky, jež měla být na doplacení dotace žalobkyni ve skutečnosti přiznána, byl správný. Ani tento žalobní bod není důvodný.

V. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

75. Na základě všech shora uvedených skutečností městský soud shledal žalobu nedůvodnou, a proto ji zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
76. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn podle ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně neměla ve věci procesní úspěch, náhrada nákladů jí tedy nenáleží. Procesně úspěšný žalovaný náhradu nákladů řízení jednak neuplatnil a dále ani městskému soudu ze spisu nevyplynulo, že by mu v řízení vznikly náklady přesahující běžné náklady na administrativní činnost, která je spojená s vedením a účastí v soudním řízení. Náhradu nákladů proto městský soud žalovanému nepřiznal.
77. Podle § 60 odst. 5 s. ř. s. má osoba zúčastněná na řízení právo na náhradu jen těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil. Z důvodů zvláštního zřetele hodných může jí soud na návrh přiznat právo na náhradu dalších nákladů řízení. Městský soud v Praze osobě zúčastněné na řízení žádnou povinnost neuložil a ze správního ani soudního spisu neshledal žádný důvod hodný zvláštního zřetele, pro které by jí bylo lze náhradu nákladů řízení přiznat. Výrokem IV. proto soud vyslovil, že osoba zúčastněná na řízení právo na náhradu nákladů řízení nemá.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, a to v tolika vyhotoveních (podává-li se v listinné podobě), aby jedno zůstalo soudu a každý účastník dostal jeden stejnopis. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze 29. března 2021

JUDr. Ing. Viera Horčicová v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje M. D.